

aa1^r

Der dorluchtigſtē forſtinnen
vñ vrowē vrowē Eliȝabet
Markgrauine to Merher
miner gnedigen ſunderlikē
vrouwen/ Entbede ick Jo-
hannes van godes gnaden
Bijſſchop to Oluntʒ des
romeſchen keyfers kentʒe-
ler myn othmodige ghebeth Jn den hilligen namē
des almechtighen godes. Gnedighe vrouwe. Synt
de hoghe lerer funte Auguſtinus. vnde dar tho de
werdighen byſſchoppe/ vñ ghelerden meyſters ſūte
Euſebius/ vnde funte Cirillus dūcket Dat myn-
ſchen herte/ tūghe/ vñ alle vornuft nicht vullen ſpre-
ken edder bedencken moghe ſūte Jeronimus grote
weerdicheyt. Dar mete ene de almechtighe god zo
myldichliken heft beghauet. Myt welker konheydt
ſchal ik my dēne ſynes loues vnderwynden. Synt
alle myne kūft/ de ik by alle mynē dagē gheleret heb
be/ een vnnutte nettelkrud ys/ vnde byn nicht roȝē
varwē/ vñ fyol ſchoner blomē fulker billighen lere
vñ ok vorſtē. ¶ Eyn yflik wys mynsche mach my
dat to ener grotē wrheit kerē/ dat ik my vnmogeli-
ker dinge ſo driftlikē vnd⁹ wundē hebbe. Doch ent-
ſchuldiget my iuwe vorſtlike gebot. Dēne ik gehor-
ſam ſyn ſchal/ vñ wyl to allen tijden/ vnde hebbe my

aa

aa1^v

dar yn vppe de gnade des almechtigen godes wil=
lichlik ghefet tho vullenbringende. Des gude/ vnde
des vullenkommenheit/ de mit slynen eghenen crefftē
alle der werlte dufterheit vorluchtet. Dar vā dorch
luchtigefte vorstynne/ vnde gnedige vrouwe hebbe
ik in desseme boke ghearbeydet mit rechten truwē.
vñ mit ernstlikeme vlide/ vñ vth dē latin in dudefch
ghebracht/ to werdigheme loue deme almechtigen
gode. Sunte Jeronimo tho loue/ vnde tho eren.
vnde to truweme deenſte iuwen vorſtliken gnaden
Wat gy troſtlikes vnde guedes dar ynne vindē wer
det. des danket den gotliken gnadē. Wat gy auer ge
brekes dar ynne vindet/ dat kumpt althomale van
mynes ghebrekes weghen. Wente ick fo nicht ghe
leret byn/ dat ik werd ich fy al fulke grote dingh to
ſynnē vnde tho dichten.